

1 Jaké jsou podmínky pro dosažení rozvodu?

Ke zrušení manželství rozvodem je nezbytný pravomocný rozsudek soudu (§ 1438 a násl. občanského zákoníku (*Αστικός Κώδικας*)).

Rozvodové řízení je dvojího typu:

Rozvod nesporný (*συναινετικό διαζύγιο*), kdy se manželé písemně dohodnou na zrušení svého manželství, přičemž dohodu podepíší manželé a jejich právní zástupci, popřípadě pouze právní zástupci, jestliže jim k tomu udělili zvláštní plnou moc. Podmínkou je, aby manželství trvalo nejméně šest měsíců. Nemají-li manželé žádné nezletilé děti, zaniká jejich manželství bez rozhodnutí soudu, pouze na základě výše uvedené dohody. Pokud manželé mají nezletilé děti, musí spolu kromě dohody o rozvodu uzavřít ještě písemnou dohodu o úpravě poměrů nezletilých dětí v době po rozvodu. Tyto dohody je třeba podat u příslušného soudu prvního stupně, který rozhoduje samosoudcem (*Μονομελής Πρωτοδικείο*). Ten dohody stvrdí a v souladu s postupem pro nesporná řízení prohlásí manželství za zaniklé.

Rozvod sporný (*διαζύγιο κατ' αντιδικία*), kdy jeden z manželů, anebo oba podají k příslušnému soudu prvního stupně, který rozhoduje samosoudcem, odůvodněný návrh na rozvod z důvodu rozvratu manželského svazku.

2 Jaké jsou důvody k rozvodu?

V případě rozvodu sporného je za důvod k rozvodu (§ 1439 občanského zákoníku) považováno následující:

V manželství nastal rozvrat způsobený odpůrcem nebo oběma manželi, který je natolik závažný, že se lze oprávněně domnívat, že další trvání manželství je pro navrhovatele neúnosné. Rozvrat manželství se předpokládá v případech bigamie, cizoložství, opuštění navrhovatele, usilování odpůrce o navrhovatelův život nebo domácího násilí páchaného na navrhovatel z strany odpůrce. Odpůrce má možnost tento předpoklad vyvrátit.

V případech, kdy spolu manželé trvale nežijí déle než dva roky, uplatní se nevyvratitelná domněnka rozvratu manželství. V takovém případě může návrh na rozvod podat i ten, kdo rozvrat manželství zavinil.

Je-li jeden z manželů prohlášen za osobu pohřešovanou a pravděpodobně mrtvou, může druhý manžel podat návrh na rozvod.

3 Jaké jsou právní důsledky rozvodu s ohledem na:

3.1 osobní vztahy mezi manželi (například užívání příjmení)

Zanikne-li manželství rozvodem, povinnost společného soužití a společného rozhodování manželů zaniká. Ten z manželů, který přijal příjmení druhého manžela, se zpravidla vrátí k užívání svého vlastního jména, pokud si nepřeje si příjmení svého manžela ponechat z toho důvodu, že pod tímto jménem dosáhl profesionálního nebo uměleckého uznání. Zaniká také veškerá odpovědnost manželů za plnění jejich vzájemných povinností. Bigamie přestává být překážkou manželství. V době manželství neběžely lhůty pro splnění případných pohledávek, které vůči sobě manželé mohou vznášet; a tyto lhůty běží. Příbuzenský vztah, který vznikl manželstvím mezi pokrevními příbuznými jednoho z manželů a pokrevními příbuznými druhého z manželů, rozvodem nezaniká.

3.2 rozdělení jmění manželů

V případě rozvodu má každý z manželů nárok získat zpět movitý majetek, který byl jeho vlastnictvím anebo u kterého se předpokládá, že byl v jeho vlastnictví, přestože byl fakticky užíván oběma manželi nebo pouze druhým manželem, pakliže druhý manžel není schopen tuto domněnku vyvrátit. Tato domněnka platí i tehdy, když se lze domnívat, že daný movitý majetek druhý manžel nutně potřebuje. Jestliže manžel, který má věc v držení, odmítne tuto věc vlastníkovi vrátit, může vlastník podat věcnou žalobu (*actio in rem*), reivindikanční žalobu nebo žalobu, v níž se dovolává závazkového práva. Co se týče rodinné domácnosti, může ten z manželů, který je vlastníkem nemovitosti, po zániku manželství podat proti manželovi, který ji nadále užívá, věcnou žalobu nebo žalobu podle závazkového práva. Společné jmění rozvodem zaniká a každý z manželů obdrží podíl, na který má podle právní úpravy společného jmění a jeho vypořádání nárok. Pokud jeden z manželů nabyl za trvání manželství majetek, má druhý manžel nárok na podíl na tomto majetku.

3.3 nezletilé děti manželů

Je-li manželství zrušeno rozvodem, může soud upravit výkon rodičovské odpovědnosti, a to jedním z níže uvedených způsobů:

- rodičovskou odpovědnost či péči o dítě může svěřit jednomu z rodičů;
- rodičovskou odpovědnost či péči o dítě může svěřit oběma rodičům;
- rodičovskou odpovědnost může mezi oba rodiče rozdělit; nebo
- rodičovskou může odpovědnost svěřit třetí osobě.

Rodiče mají i po rozvodu vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dětem a dětem, které nemají žádný příjem z vlastní pracovní činnosti nebo ze svého vlastního majetku nebo jejichž vlastní příjem jim nestačí k obživě. Tuto povinnost si mezi sebou rodiče rozdělí nebo jejich podíl určí soud.

3.4 vyživovací povinnosti vůči druhému z manželů?

Je-li manželství zrušeno rozvodem a jeden z bývalých manželů se není schopen uživit ze svého vlastního příjmu nebo majetku, má nárok žádat výživné od druhého manžela, pokud:

s ohledem na věk nebo zdravotní stav, ve kterém se osoba uplatňující nárok na výživné nachází v době rozhodnutí o rozvodu, nelze od této osoby žádat, aby si našla nebo nadále vykonávala vhodné zaměstnání, které by jí zajistilo obživu;

má osoba uplatňující nárok na výživné ve své péči nezletilé dítě, a z tohoto důvodu nemůže vykonávat vhodné zaměstnání;

osoba uplatňující nárok na výživné není schopna nalézt stále a vhodné zaměstnání anebo potřebuje odbornou přípravu, přičemž v obou případech má nárok na výživné nejvýše po dobu tří let od rozhodnutí o rozvodu; nebo

je uložení vyživovací povinnosti v době rozhodnutí o rozvodu nezbytné s ohledem na zachování rovných podmínek.

Existuje-li k tomu oprávněný důvod, je možné vyživovací povinnost neuložit nebo ji omezit, zejména v případech, kdy manželství trvalo krátkou dobu nebo by na výživné mohl mít nárok ten z manželů, který rozvod zavinil nebo si chudobu přivodil úmyslně. Nárok na výživné zaniká novým sňatkem oprávněné osoby nebo jejím soužitím s jinou osobou. Nárok na výživné nezaniká smrtí osoby povinné platit výživné. Zaniká však v případě, že osoba, která má na toto výživné nárok, zemře. Toto však neplatí pro nároky za uplynulá období, ani na splátky neuhrazené v době smrti.

4 Co se v praxi rozumí právním pojmem „rozluka“?

5 Jaké jsou podmínky rozluky?

6 Jaké jsou právní důsledky rozluky?

7 Co se v praxi rozumí pojmem „prohlášení manželství za neplatné“?

Prohlášením manželství za neplatné se rozumí to, že manželství, které mělo plné právní účinky, je z důvodu určitého nezákonného stavu rozhodnutím soudu prohlášeno za neplatné, čímž veškeré tyto účinky mít přestává, s výjimkou toho, že všechny děti, které se v manželství prohlášeném za neplatné narodily, jsou nadále považovány za děti manželské. Předpisy, jimiž se řídí rušení neplatných právních aktů, se vztahují i na retroaktivní zrušení relativně či absolutně neplatného manželství (§ 1372 a násl. občanského zákoníku).

8 Jaké jsou podmínky pro prohlášení manželství za neplatné?

Manželství může být prohlášeno za neplatné buď na základě toho, že nebyla splněna některá z podmínek uzavření manželství, nebo z důvodu existence absolutní překážky zabraňující manželství, anebo lze-li se neplatnosti manželství dovolat z důvodu omylu či nátlaku.

Podmínka uzavření manželství se považuje za nesplněnou v případě, že snoubenci svůj manželský slib nesložili osobně nebo je jejich slib podmíněn nebo časově omezen, že manželé jsou nezletilí a k manželství nezískali povolení soudu, že jeden z manželů má soudem určeného poručníka, který s uzavřením tohoto manželství nesouhlasí, a soud k tomuto manželství nedal povolení, nebo v případě, že jeden z manželů si nebyl během svatebního obřadu vědom svého počínání nebo nebyl v důsledku duševního onemocnění schopen rozumně uvažovat. Absolutní překážkou manželství je pokrevní příbuznost v přímé vzestupné nebo sestupné linii bez omezení, příbuznost ve vedlejší příbuzenské linii až do čtvrtého kolene, příbuznost prostřednictvím druhého manžela v přímé vzestupné nebo sestupné linii bez omezení nebo ve vedlejší příbuzenské linii až do třetího kolene, nebo v případě bigamie nebo adopce.

Neplatnost manželství lze napravit tak, že manželé s manželstvím vysloví svůj svobodný souhlas; že nezletilí manželé, kteří své manželství uzavřeli bez povolení, následně obdrží povolení soudu; že nezletilá osoba, která uzavřela manželství bez povolení, dovrší 18 let a platnost tohoto manželství uzná; že nesvéprávná osoba, která uzavřela manželství, se následně stane osobou svéprávnou a platnost tohoto manželství uzná; nebo v případě, že osoba, která uzavřela manželství následkem omylu nebo pod nátlakem, uzná toto manželství za platné v situaci, když již není uvedena v omyl ani vystavena nátlaku. Manželství nemůže vzniknout, aniž by snoubenci složili manželský slib – v případě občanské svatby před starostou a za přítomnosti svědků, v případě církevní svatby bez posvěcení za účasti kněze východní pravoslavné církve nebo za účasti duchovního jiné, v Řecku uznané náboženské skupiny či církve. Manželství v takovém případě nemá právní účinky a kterákoli osoba, která má na této věci právní zájem, může podat návrh, na prohlášení manželství za neplatné.

9 Jaké jsou právní důsledky prohlášení manželství za neplatné?

Se zpětnou účinností se ruší právní účinky manželství. Týká se to všech osobních a rodinných vztahů mezi manželi i jejich majetkových poměrů. Neplatnost manželství vede k zániku dědického práva manželů v případě dědění bez závěti, a to od samého začátku manželství. Způsobuje rovněž neplatnost veškerých právních úkonů, které jakožto manželský pár uzavřeli se třetími osobami, ať už pro potřeby jejich manželského soužití, nebo za účelem správy majetku druhého z manželů, aniž by tím ovšem byla dotčena dobrá víra třetích osob, které s tímto manželským párem takové transakce uskutečnily. Pokud si v době svatby manželé nebo jeden či druhý z nich nebyli vědomi neplatnosti manželství, má ve vztahu k nim jeho zánik účinky pouze do budoucna; osoba, která si v době své svatby nebyla vědoma neplatnosti manželství, má nárok na výživné ze strany druhého manžela, pakliže si byl tento manžel neplatností manželství od začátku vědom, a v případě, že by po zrušení platnosti manželství zemřel, tak ze strany jeho dědiců, přičemž se obdobně použijí právní předpisy upravující rozvod. Nárok na výživné má v případě prohlášení manželství za neplatné nebo jeho zániku z důvodu smrti druhého manžela (§ 1383 občanského zákoníku) také ten z manželů, který byl k manželství přinucen výhrůzkami, protiprávním způsobem nebo v rozporu se zavedenými zvyklostmi.

10 Existují alternativní mimosoudní prostředky umožňující řešit otázky týkající se rozvodu bez nutnosti obracet se na soud?

Ne.

11 Kam mám podat svůj návrh na rozvod/rozluky osob/prohlášení manželství za neplatné? Jaké náležitosti musí být splněny a jaké dokumenty by měly být přiloženy k žádosti?

Soudem příslušným k rozvodu manželství z důvodu rozvratu způsobeného jedním nebo oběma manželi nebo na základě toho, že jeden z manželů je nezvěstný a je považován za mrtvého, dále k prohlášení manželství od počátku za neplatné na návrh či z moci úřední, k prohlášení neexistence manželství a k rozhodování ve věcech vztahů mezi manželi souvisejících s manželstvím, je místně příslušný soud prvního stupně, jemuž předsedá samosoudce (čl. 17 odst. 1 občanského soudního řádu (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*)). Na řízení před soudem se uplatní úprava soudního řízení o manželských sporech, jež bylo nově upraveno zákonem 4055/2012.

V případě nesporného rozvodu je příslušným soudem rovněž soud prvního stupně, který rozhoduje samosoudcem podle pravidel pro nesporné řízení. Místně příslušným soudem je soud v místě posledního společného trvalého bydliště manželů (§ 39 občanského soudního řádu) nebo v místě, kde se nachází jejich poslední společné obvyklé bydliště, pokud tam alespoň jeden z nich stále ještě pobývá, nebo v místě obvyklého bydliště odpůrce (§ 22 občanského soudního řádu), nebo v případě podání společné žádosti v místě, kde má své obvyklé bydliště jeden nebo druhý z obou manželů, nebo v místě, kde má své obvyklé bydliště navrhovatel, pakliže na tomto místě bydlel nejméně jeden rok před podáním návrhu, anebo alespoň šest měsíců, je-li manžel nebo manželka řeckým státním příslušníkem nebo mají-li oba manželé řeckou státní příslušnost. Tentýž soud se zabývá i každým protinávřhem (žalobou). Žaloby na výživné mohou být připojeny k návrhu na rozvod manželství, prohlášení manželství za neplatné nebo určení neexistence manželství, přičemž samosoudce místně příslušného soudu prvního stupně o nich rozhodne společně podle pravidel řízení ve věcech manželských. K návrhu mohou být připojeny také návrh na úpravu poměrů nezletilých dětí v době po rozvodu, o kterých pak společně rozhoduje samosoudce soudu prvního stupně, a to ve zvláštním řízení dle § 681B a násl. občanského soudního řádu.

Návrh se podává v podatelně soudu. Soudní úředník nařídí jednání a zapíše datum jednání na stejnopisy návrhu. Navrhovatelův právní zástupce vyzve soudního vykonavatele, aby jeden stejnopis s vyznačeným datem jednání a předvoláním na soudem stanovenou hodinu a místo doručil odpůrci. Vykonavatel doručí stejnopis návrhu odpůrci. Odpůrci, který má v Řecku trvalé nebo přechodné bydliště, musí vykonavatel doručit stejnopis návrhu ve lhůtě 60 dní. Má-li odpůrce trvalé nebo přechodné bydliště v zahraničí nebo je-li adresa bydliště odpůrce neznámá, musí tak učinit ve lhůtě 90 dní. Má-li být návrh, jehož podáním bylo zahájeno řízení, doručen do zahraničí osobě, jejíž adresa bydliště je známá, vztahují se na toto doručení pravidla stanovená v nařízeních EU, přesněji řečeno v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech, případně v Haagské úmluvě ze dne 15. listopadu 1965, nebo pravidla stanovená v dvoustranných či mnohostranných smlouvách, přičemž tato pravidla se použijí analogicky.

Příslušná hmotněprávní ustanovení vztahující se na osobní majetkové poměry manželů, na rozvod a na rozluky (§ 14, 15 a 16 občanského zákoníku) jsou uvedena níže, v pořadí odpovídajícím jejich významu:

právo poslední společné státní příslušnosti manželů v době manželství, které je použitelné za předpokladu, že alespoň jeden z manželů má stále státní příslušnost;

právo země posledního společného obvyklého bydliště manželů v době manželství; nebo
právo země, k níž mají manželé nejsilnější vazbu.

Vztahy mezi rodiči a jejich dítětem (§ 18 a 19 občanského zákoníku) upravují právní ustanovení, která jsou uvedena níže, v pořadí odpovídajícím jejich významu:

a) právo poslední společné státní příslušnosti;

b) právo jejich posledního společného obvyklého bydliště; nebo

c) právo země státní příslušnosti dítěte – má-li dítě řeckou i cizí státní příslušnost, použije se právo řecké, a má-li více než jednu cizí státní příslušnost, použije se právo státu, k němuž má dítě nejsilnější vazby.

V souladu se zásadou *lex fori* je platným procesním právem řecké právo procesní, které má však ve shodě s článkem 28 Ústavy menší váhu než právo Evropského společenství a ustanovení mezinárodních úmluv. Právní zástupci stran musí mít k jednání jménem strany, kterou zastupují, zvláštní plnou moc, nebo musí vystupovat před soudem za přítomnosti této strany. V rámci shromažďování důkazů musí být soudu předložen oddací list, osvědčení o osobním stavu a další doklady. V rámci otevřeného soudního jednání se konají výslechy svědků a vyjádření stanovisek stran. V případě smluveného rozvodu musejí obě strany formou písemného prohlášení, které podepíší samy strany a/nebo jejich právní zástupci, oznámit, že si přejí své manželství ukončit, a musejí předložit dohodu úpravě poměrů nezletilých dětí v době po rozvodu. Soud tuto dohodu schválí a prohlásí manželství za zaniklé. Tvrzení stran soud posuzuje na základě volného hodnocení. Soud nevyšlechá strany pod přísahou a nezjišťuje vyjádření dětí. Svědkové a znalci však musejí svědčit pod přísahou. Soud, který se zabývá návrhem na rozvod, se snaží strany usmířit. Pokud se odpůrce k soudu nedostaví, nemá to vliv na rozhodnutí ve věci samé. Pokud ještě předtím, než rozhodnutí nabude právní moci, některá ze stran zemře, řízení se zastaví. V případě návrhu na prohlášení manželství za neplatné, který může podat i státní zástupce, je státní zástupce vyzván, aby vyjádřil stanovisko. V případě úmrtí jedné ze stran se řízení přeruší a může být obnoveno na návrh jejich dědiců. Podá-li návrh na prohlášení manželství za neplatné nebo návrh na prohlášení neexistence manželství státní zástupce, je tento návrh namířen proti oběma stranám, a pokud jedna ze stran zemře, je namířena proti jejím dědicům.

12 Je možno získat právní pomoc na pokrytí nákladů spojených s řízením?

Ano, za určitých podmínek. Právní pomoc může být poskytnuta především osobě, která doloží, že není schopna hradit soudní poplatky, protože by jí po jejich zaplacení chyběly prostředky nezbytné k vlastní obživě či k obživě její rodiny, nejedná-li se o žalobu, která je zjevně neopodstatněná nebo pochybná. Návrh je třeba předložit soudci příslušnému k projednání věci. V případě, že má soud prvního stupně více soudců, návrh se předkládá předsedovi soudu. Ve věcech, které nesouvisejí se soudním řízením, se návrh podává k okresnímu občanskému soudu (*ειρηνοδικείο*) v místě navrhovatelova bydliště (§ 194 a násl. občanského soudního řádu).

Návrh by měla obsahovat stručný popis předmětu řízení, důkazů, které budou v rámci řízení předloženy, a důkazů, které potvrzují, že byly splněny podmínky pro poskytnutí právní pomoci. K návrhu by měly být přiloženy tyto doklady:

potvrzení vydané (bezplatně) starostou nebo předsedou obecní rady v místě navrhovatelova trvalého nebo obvyklého bydliště, ve kterém je uvedeno, jaké vykonává zaměstnání a jaká je jeho finanční a rodinná situace;

doklad vydaný (bezplatně) správcem daně v místě navrhovatelova trvalého nebo obvyklého bydliště, ve kterém je potvrzeno, že v posledních třech letech navrhovatel podával přiznání k dani z příjmu nebo přiznání k jakékoli jiné přímé dani a že toto přiznání bylo prověřeno a schváleno.

Soud, který o návrhu rozhoduje, může předvolat odpůrce. Účast právního zástupce není nutná. Získá-li soud přiměřenou jistotu, že výše zmíněné podmínky jsou splněny, přiznává poskytnutí právní pomoci. Právní pomoc je poskytována vždy jen pro konkrétní řízení, vztahuje se nicméně na všechny jeho úrovně a všechny soudy, před nimiž toto řízení probíhá, a zahrnuje i výkon konečného rozhodnutí. Strana, jejíž nárok na právní pomoc byl tímto způsobem uznán za oprávněný, je dočasně zproštěna povinnosti hradit veškeré soudní poplatky a náklady soudního řízení, tj. notářské poplatky a poplatky za soudního vykonavatele, výdaje za svědky, poplatky za znalecké posudky a právní a jiné zástupce, jakož i povinnosti skládat jistinu na tyto výdaje. Soud může rovněž přiznat osvobození vztahující se pouze na část těchto nákladů.

Poskytnutí právní pomoci nemá vliv na povinnost uhradit náklady přiznané protistraně. Na návrh může soud v rámci rozhodnutí o poskytnutí právní pomoci nebo později určit právního zástupce, notáře nebo soudního vykonavatele, kteří budou osobě, již byla pomoc poskytnuta, nápomocni. Tento pokyn jsou povinni splnit, přičemž oprávnění k příslušnému jednání jim dává samo toto rozhodnutí.

Právní pomoc zaniká úmrtím oprávněné osoby, nicméně úkony, které nelze odložit, mohou být na základě dříve vydaných pokynů provedeny i poté. Právní pomoc může být také odňata nebo omezena rozhodnutím soudu, vydaným z moci úřední, nebo na návrh státního zástupce, ukáže-li se, že podmínky pro přiznání právní pomoci nebyly splněny, již neplatí nebo se změnily. Náhrada nákladů se řídí ustanoveními § 190 až 193 občanského soudního řádu.

Jestliže soud svým rozhodnutím přiznává náhradu nákladů protistraně příjemce právní pomoci, kolkovně, poplatky za vykonatelný opis a další poplatky se vybírají v souladu se zákonem o výběru veřejných příjmů, zatímco náklady, které mají být nahrazeny příjemci právní pomoci, jeho advokátům či jiným právními zástupcům nebo pracovníkům soudu, jsou přiznány dotčeným osobám a vymáhány ve vykonávacím řízení. Náklady přiznané příjemci právní pomoci se vybírají stejným způsobem, a to ihned poté, co některá z podmínek pro poskytnutí právní pomoci přestala platit a tato skutečnost byla potvrzena. Jestliže strany získaly právní pomoc na základě nepravdivých prohlášení a nepravdivých informací, soudce rozhodující o odnětí právní pomoci jim uloží pokutu ve výši od 100 EUR do 200 EUR, která se platí do Právního pojistovacího fondu (*Ταμείο Ασφάλισης Νομικών*). Uložením této pokuty nezaniká jejich povinnost uhradit částky, od jejichž placení byly osvobozeny, ani tím není vyloučeno trestní stíhání těchto osob.

13 Je možné podat proti rozhodnutí o rozvodu manželství/rozluce/prohlášení manželství za neplatné opravný prostředek?

Ano. Neúspěšná strana může proti rozhodnutí o rozvodu, prohlášení manželství za neplatné na návrh nebo z moci úřední nebo prohlášení manželství za neexistující podat u místně příslušného odvolacího soudu (*Εφετείο*) odvolání. Odvolací lhůta je v případě osob, které mají trvalé nebo přechodné bydliště v Řecku, 30 dní od data doručení rozsudku, a v případě osob, které mají trvalé nebo přechodné bydliště v zahraničí nebo jejichž místo pobytu je neznámé, 60 dní, a v případě, že rozsudek nebyl doručen, tři roky od jeho uveřejnění. V případech, kdy strana oprávněná k podání odvolání zemře, běží odvolací lhůta ode dne doručení rozhodnutí právním nástupcům nebo dědicům této strany.

14 Co musím udělat pro to, aby rozhodnutí o rozvodu/rozluce/prohlášení manželství za neplatné, které vynesl soud v jiném členském státě, bylo uznáno v tomto členském státě?

Aktuálně platné nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti stanoví zásadu, že rozhodnutí vydaná v některém členském státě EU jsou v jiných členských státech uznána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení o uznání. Každý, kdo si přeje, aby rozhodnutí o rozvodu, rozluce či prohlášení manželství za neplatné bylo v Řecku uznáno, musí podat návrh k soudu prvního stupně, kterému předsedá samosoudce, a to buď v místě obvyklého bydliště osoby, vůči které má být toto rozhodnutí vykonáno, nebo v místě výkonu rozhodnutí.

Jakmile je stanoveno datum jednání, musí být druhé straně doručena kopie návrhu společně s vyzněním o tomto datu a předvoláním k jednání. Soud není oprávněn přezkoumávat příslušnost soudu, který vydal předmětné rozhodnutí. Soud zvaží, zda uznání tohoto rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem, zda dokument, na jehož základě bylo řízení zahájeno, byl meškající straně doručen s dostatečným časovým předstihem, aby se odpůrce mohl hájit, nebo pokud tomu tak nebylo, zda odpůrce s rozsudkem jednoznačně souhlasí, a zda rozhodnutí není v rozporu s dřívějším rozhodnutím vydaným v rámci řízení probíhajícího mezi těmiž stranami v členském státě, ve kterém má být předmětné rozhodnutí uznáno, nebo v některém jiném členském státě či třetí zemi, pakliže rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě, ve kterém má být uznáno. Pokud soud dospěje k uspokojivému závěru, rozhodnutí uzná.

15 Na který soud bych se měl obrátit, pokud chci rozporovat uznání rozhodnutí o rozvodu/rozluce/zrušení manželství vynesenu v jiném členském státě? Jaké řízení se v těchto případech použije?

Příslušným soudem, na nějž se musí obrátit osoba, která chce rozporovat rozhodnutí řeckého soudu, jímž se uznává rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu EU, je odvolací soud, který projednává odvolání proti rozhodnutím příslušného nižšího soudu. Odvolací lhůta je jeden měsíc ode dne doručení rozhodnutí. Pokud však strana, proti níž je namířeno rozhodnutí, které má být uznáno, má své obvyklé bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo vydáno prohlášení o vykonatelnosti tohoto rozhodnutí, je odvolací lhůta dva měsíce ode dne doručení rozhodnutí. Tato lhůta nemůže být prodloužena z důvodu vzdálenosti. Jestliže se strana, proti níž je namířeno rozhodnutí, které má být uznáno, k jednání nedostaví, soud musí řízení přerušit, aby se ujistil, že dotčená strana byla předvolána včas a řádným způsobem nebo že byly podniknuty všechny kroky, které bylo za tímto účelem možné podniknout. Rozhodnutí odvolacího soudu lze z hlediska právního výkladu napadnout dovoláním k Nejvyššímu soudu (*Αρειος Πάγος*).

16 Právo, kterého státu se použije na rozvodové řízení mezi manželi, kteří nežijí v tomto členském státu nebo kteří mají rozdílná státní občanství?

Příslušná hmotněprávní ustanovení upravující rozvod manželství jsou uvedena níže, v pořadí odpovídajícím jejich významu:

právo státu, jehož měly obě strany naposledy společnou státní příslušnost, má-li ji stále alespoň jeden z manželů;

právo posledního společného obvyklého bydliště stran v době manželství; nebo

právo státu, k němuž mají manželé nejsilnější vazby.

V souladu se zásadou *lex fori* je platným procesním právem řecké právo procesní, které má však ve shodě s článkem 28 Ústavy Řecké republiky menší váhu než právo Evropského společenství.

Poslední aktualizace: 25/11/2015

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

V souvislosti s vystoupením Spojeného království z Evropské unie provádějí v současné době členské státy odpovědné za správu stránek obsahujících informace o vnitrostátních záležitostech aktualizaci obsahu. S ohledem na vystoupení Spojeného království z Evropské unie probíhá aktualizace těchto internetových stránek. Pokud zde najdete obsah, který zatím neodráží vystoupení Spojeného království z EU, není to záměr. Tato situace bude v dohledné době napravena.